

ТЕАТАР

ДЕЈАН ДУЈМОВ – ОД ПОШТАРА ДО МИНИСТРА

Након премијере, мало смо се нашалили и са „министром“, Дејаном Дујмовом, око кога се све врти. Питали смо га, кроз шалу, како се од играчке деонице у „Кнегињи чардаша“ и незаборавног малог поштару у „Сомборској ружи“ стиже до министра у „Власти“ и је ли то протекција?

– Обрадовао сам се позову Милана Руса и прихватио ову, ипак, мању улогу – открива нам скромни и тихи момак, студент друге године информатике и каже да поред тога што радо игра у „Табану“ и поје за певницама сентандрејских цркава, наставља сарадњу са Српским позориштем у Мађарској и полако гради своју информатичку каријеру.

Мицу, која брзо говори и има дуже монологи. Захвална сам на овој улози, јер нису тако често женске роле овако јаке и запажене. Одмах након читалачких проба ми је било јасно у ком правцу треба да идем. Више пута сам размишљала да са мојим ученицима урадим нешто од Нушића, али сам била свесна да је то велики залог и помало се плашила протока времена. Сада је, међутим, сасвим јасно да је овај хумор и даље препознатљив и радујем се сутрашњој представи за ученике у нашој школи – каже одмах након премијере и аплауза на сцени Зорица Јурковић.

Тозин кум, Јосо Маториц, тражи само да му се отпише дуг, и ништа више и каже:

– Само сам у средњој школи играо неке мање сцене, али читали смо Нушића. Постоје преводи Нушићевих комедија на мађарски, а публика у престоници ће сада имати прилику да се боље упозна са нашим комедиографом. Радити са Лидијом је било лако и једноставно, а тзв. мање улоге нису лакше, јер ту човек не сме да погреша – објашњава Јосо, кога након ове премијере очекује улога у дечјој представи „Краљ Матијаш“ у једном дечјем позоришту са којим сарађује.

Асистент режије била је Катарина Павловић-Бачи, тон и расвету радио је Богдан Сабо, а за декор је био задужен Тибор Прагаи.

Представа је након премијере на сцени Српског позоришта, изведена и за ученике Српске школе на Тргу ружа који читају Нушића, а глумци и редитељка надају се и гостовању на сцени у Темишвару, као и у местима настањеним српским живљем у Мађарској.

Препуна сала ђака и професора

Д. Б.

Зборник српског хумора и сатирије у дијаспори и региону

ЛИТЕРАТУРА

Издање „Смех није грех“ окупило српске ауторе из 23 земље

Књижевник из Београда Александар Чотрић приредио је први зборник књижевних остварења хумористичко-сатиричног жанра, чији су аутори људи од пера из српског расејања, са свих пет континената. Издавач Зборника је Савез Срба у Румунији

У овом избору на више од 420 страна налазе се афоризми, епиграми, песме и приче 93 аутора из 23 земље света – Аустралије, Аустрије, Босне и Херцеговине, Велике Британије, Италије, Јапана, Јужноафричке Републике, Канаде, Мађарске, Македоније, Немачке, Пољске, Румуније, САД, Словеније, Турске, Француске, Холандије, Хрватске, Чешке, Црне Горе, Швајцарске и Шведске, са свих пет континената. За сваког писца наведени су и основни библиографски подаци.

Занимљиво је да су по својим основним занимањима аутори из Зборника – амбасадори, посланици, професори универзитета и школа, филолози, лекари и медицински радници, архитекте, официри, инжењери, банкар, трговци, новинари, контролори летења, историчари, музичари, економисти, правници и слободни уметници.

Међу осталим познатијим заграничним писцима у Зборнику су заступљени: Драган Јаковљевић из Мађарске, Славомир Гвозденовић, Љубинка Перицац-Станков и Горан Мракић из Румуније, Вјекослав Вукадин из Холандије, Радомир Путниковић из Велике Британије, Саша Јовичић Екс из Хрватске, Драгиша Кашиковић из САД-а, Миладин Берић, Бојан Богдановић, Ђорђе Латиновић, Слободан Јанковић и Јово Николић из БиХ, Владислав Влаховић и Милица Бакрач из Црне Горе, Љубиша Симић из Немачке, Светлана Матић из Аустрије, Јелена М. Ђирић из Чешке, Олга Лалић Кровицка из Пољске, Гордана Јовић Стојковска из Македоније...

Приређивач Зборника Александар Чотрић напомиње у уводнику да је бирао „дела према естетском и уметничком критеријуму, чија се вредност огледа у садржају, форми, језику, стилу, предоченим мислима и идеја-

ма, као и у етичким ставовима и хуманистичким и моралним порукама“.

Чотрић додаје и да се руководио принципом да буду „представљени ствараоци рођени у деветнаестом и двадесетом веку, да трајно живе изван Србије, да пишу на свом матерњем – српском језику и да се изјашњавају да припадају српској књижевности“.

Најчешће теме хумористичко-сатиричних дела у зборнику „Смех није грех“ су дехуманизација друштва, удар великог капитала на малог човека, транзиција, приватизација, незапосленост, социјални проблеми, избори, странке, однос Европске уније према Србији, Косово и Метохија, медији, протекли балкански ратови, интервенционизам великих сила, женско-мушки односи...

Зборник је објавио Савез Срба у Румунији, а рецензенти су др Славомир Гвозденовић из Темишвара и Витомир Теофиловић из Београда.

„Реч Зборник није права реч – књига је строги одабир, репрезентативна панорама, скоро антологиска селекција. Намерно није антологија у најстрожем смислу те речи да би нам предочила што ширу, панорамску слику нашег књижевног стваралаштва у свету, да осетимо пулс њиховог живо-

та далеко од матице. Зато је ова књига и својеврсна хроника, социо-психолошка слика нашег народа у окриљу других политичких и културних образаца, у опреци или садејству с образцима понетим из завичаја“, истиче у рецензији Витомир Теофиловић.

Књигу је илустрвала Анастасија Васић из Београда, а аутор насловне стране је Никола Драгаш из Панчева.

СНН